

Dvadsať Tulačka, prvá po stopách partizánov, tretia s Mikulášom

Pôvodný termín Tulačky z konca septembra sme museli pre budovanie náučného chodníka v Čiernej Lehote odložiť na december a spojiť s akciou Mikuláš v prírode. Už sme tak urobili tretí raz za 20 rokov Tulačiek. Áno, Tulačky sme začali organizovať už v roku 1994, keď náš KST Kamarát sídlil v Krušovciach. Tu sme absolvovali sedem ročníkov Tulačiek po Považskom Inovci. Po presťahovaní vedúcej klubu do Partizánskeho sme zorganizovali ďalších 12 ročníkov Tulačiek po Strednom ponitri a v tomto roku to bola v poradí 20. Tulačka... a po prvýkrát v Uhrovci, kde sa presťahovali traja členovia výboru klubu.

V sobotu ráno v deň D sme sa Peťom ponáhľali autom do Bánoviec, aby sme podľa dôkladne pripravených propozícií o 8. hodine „odštartovali“ účastníkov z Bánoviec na najdlhšiu 16 kilometrovú trasu. Keďže nikto neprišiel, iba kolega Lukáš, naložili sme ho do auta a išli sme len sami traja položiť kyticu k pamätníku na Cibislávke. V Uhrovci na chalupe sme čakali na ostatných účastníkov do 10. hodiny, kedy sa mala odštartovať 10 kilometrová trasa. Prišli iba naši – Bohušovci, Emil, Jožko, Marián, Martin, Mosní z Myjavy, Dobiašovci z Partizánskeho (bez Juraja a Aly, ktorá musela byť v Blave v práci). K pamätníku prvého vyzbrojovania partizánskej jednotky v Bánovskej oblasti na konci Uhrovca prišli iba dvaja Uhrovčania Michal a Romanka so svojimi psíkmi a pani učiteľka Katka Joneková bez uhrovských detí. Pred cintorínom sa ku nám pridali aj domáci Bujnovci. Hustá hmla a sem tam kvapky dažďa už nikoho iného nelákali. Na chalupe ostala Nana variť čaj a Peťo ako šofér „v pohotovosti“. Dobiašovci s deťmi mali na starosti vatru na Jankovom vršku.

Ani nie hodinová túra na vršok po červenej značke nás zahriala. Pôvodne sme plánovali túru hore po starej „partizánskej“ ceste žľabom (aj sme si ju týždeň pred Tulačkou prešli), ale celonočný dážď nás od toho odradil. Pri pamätníku, ktorý sme v hmle takmer nevideli, už horela vatra v réžii rodinky Dobiašovcov, takže sme sa ako tak občerstvili čajom od našej kuchárky Nany. A išli do mrazivých útrob múzea Partizánskej brigády Jána Žižku.

Sprievodcov nám robili Ján Holička, predseda Oblastného výboru SZPB v Trenčíne, a pán Súkenník zo SZPB v Uhrovci. Z múzea, ktoré sa otvorilo len v tomto roku, sme sa ponáhľali opäť k teplému ohňu. Musíme sem prísť, keď bude teplejšie, lebo je tu naozaj čo čítať a pozeráť. Veľmi kvalitne urobená expozícia, odporúčam každému... Ale len keď je teplo.

Keďže účasť na Tulačke bola okolo tridsať ľudí a málo detí, vydala som „rozkaz“, že do tulačkovej súťaže sa musia zapojiť aj dospelí. Vybrala som si sedem dospelých rozhodcov na trať a ostatní, či chceli alebo nie, „museli“ súťažiť. Zahrali sa na deti a deti sa zas cítili dôležite, že súťažia s dospelými. A ceny boli hodnotné aj pre dospelých (prvé miesta dostali plnofarebné publikácie CHKO Ponitrie ako dar od Stana Harvančíka zo Štátnej ochrany prírody, všetci suveníry od Telecomu cez Juraja Záhumenského a každý na prvých troch miestach v štyroch kategóriách sladké Toffiffé od pani starostky z Uhrovca). Len čo skončila súťaž pod pamätníkom, rozpršalo sa a ceny víťazom sme rozdávali už v silnom daždi. Rýchlo sme naložili tých najmenších do dvoch áut a ostatní sme ešte v ležaku položili kyticu červených kvetov k cintorínu pod mohylou. Dole sme zišli za polhodinu... Domáci Bujnovci v daždi doslova „ušli“ domov, takže sme iba Michala a Romanku pozvali na večernú výročnú schôdzu, kde príde aj Mikuláš. Keďže už do prírody na Jankov vršku prísť nemohol...

Ala

PS: V Bánovských novinách išla pozvánka na Túlačku tri týždne, mesiac dopredu (a potom týždeň pred akciou) som rozposlala propozície na všetky školy v okrese, a všetkým, ktorí sa niekedy našej Túlačky zúčastnili. Aj členom Regionálnej rady KST v Topoľčanoch, pod ktorú náš klub naďalej aj po presťahovaní do Uhrovca patrí (zatiaľ), lebo som chcela, aby aspoň morálne – svojou účasťou Túlačku podporili (keď už na podporu detskej turistiky nedávajú ani cent). Žiaľ, členovia RR ostali nemí a hluchí. Z ostatných oslovených iba Zuzka Dolná z Veľkého Klíža mala záujem prísť možno s 10 alebo 15 deťmi, podľa počasia. Príliš málo na to, aby som tam z našich klubových peňazí platila autobus. Tak som objednaný autobus musela tri dni pred akciou zrušiť pre nulový záujem. Neprišli nakoniec ani deti z bánovských škôl, dokonca ani jedno dieťa z uhrovskej školy. Z Uhrovca prišla iba rodinka Bujnovcov s dvomi chlapcami (mladej Zuzke sa nechcelo). Mesto Bánovce „reprezentoval“ iba jeden turista - môj kolega z redakcie - grafik Lukáš Lacik...

Bolo to pre náš klub, začínajúci v Uhrovci, poriadne zaucho...“Utešovala“ som sa, že na príčine bol dážď’...

Ala, sklamaná vedúca a organizátorka